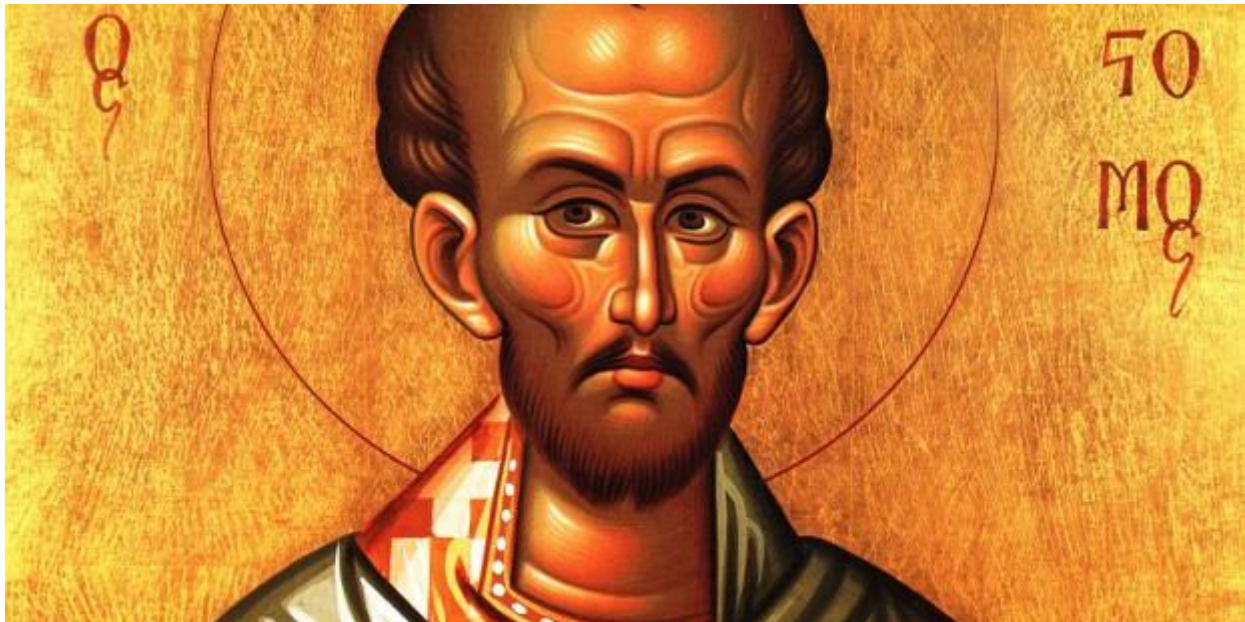

“Σας παρακαλώ και σας ικετεύω, ας προτιμάμε τον εκκλησιασμό”

/ [Ενορίες](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός τόπος **του Ιερού Ναού Αγίου Αντωνίου Άνω Πατησίων (agios-antonios.gr)** αναδημοσιεύει απόσπασμα λόγου του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου:

“Σας παρακαλώ και σας ικετεύω, **ας προτιμάμε από οποιαδήποτε άλλη ασχολία και φροντίδα τον εκκλησιασμό**. Ας τρέχουμε πρόθυμα, όπου κι αν βρισκόμαστε, στην εκκλησία.

Προσέξτε, όμως, κανείς να μην μπει στον ιερό αυτό χώρο, έχοντας βιοτικές φροντίδες ή περισπασμούς ή φόβους. Αλλά, αφού τ’ αφήσουμε όλα τούτα έξω, στις πύλες του ναού, τότε, ας περάσουμε μέσα. Γιατί ερχόμαστε στα ανάκτορα των ουρανών, πατάμε σε τόπους που αστράφτουν.

Ας διώξουμε από την ψυχή μας πρώτα-πρώτα τη μνησικακία, **για να μην κατακριθούμε, όταν παρουσιαστούμε** μπροστά στο Θεό και προσευχηθούμε λέγοντας: «Πάτερ ημών..., άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών». Διαφορετικά, πώς θέλεις να φανεί ο Δεσπότης Χριστός γλυκός και πράος απέναντί σου, αφού εσύ γίνεσαι στο συνάνθρωπό σου σκληρός και δεν τον συγχωρείς; Πώς θα μπορέσεις να υψώσεις τα χέρια σου στον ουρανό; Πώς θα κινήσεις τη γλώσσα σου σε λόγια προσευχής; Πώς θα ζητήσεις συγγνώμη;

Ακόμα κι αν θέλει ο Θεός να συγχωρήσει τις αμαρτίες σου, δεν Τον αφήνεις εσύ, επειδή δεν συγχωρείς τον πλησίον σου.

Αλλά και η διαγωγή μας, όσο βρισκόμαστε μέσα στο ναό, ας είναι η πρέπουσα, όπως αρμόζει σε άνθρωπο που βρίσκεται μπροστά στο Θεό. Να μην ασχολούμαστε με άσκοπες συζητήσεις, μα να στεκόμαστε με φόβο και τρόμο, με προσοχή και προθυμία, με το βλέμμα στραμμένο στη γη και την ψυχή υψωμένη στον ουρανό.

Γιατί έρχονται πολλοί στην εκκλησία, επαναλαμβάνουν μηχανικά ψαλμούς και ευχές, και φεύγουν, δίχως να ξέρουν τι είπαν. Τα χείλη κινούνται, αλλά τ' αυτιά δεν ακούνε. **Εσύ δεν ακούς την προσευχή σου, και θέλεις να την εισακούσει ο Θεός;** Γονάτισα, λες· αλλά ο νους σου πετούσε μακριά. Το σώμα σου ήταν μέσα στην εκκλησία και η ψυχή σου έξω. Το στόμα έλεγε την προσευχή και ο νους μετρούσε τόκους, συμβόλαια, συναλλαγές, χωράφια, κτήματα, συναναστροφές με φίλους. Κι όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί ο διάβολος είναι πονηρός· ξέρει πως την ώρα της προσευχής κερδίζουμε πολλά, γι' αυτό τότε επιτίθεται με μεγαλύτερη σφοδρότητα. Άλλες φορές είμαστε ξαπλωμένοι στο κρεβάτι, και τίποτα δεν σκεφτόμαστε· ήρθαμε όμως στην εκκλησία να προσευχηθούμε, και ο διάβολος μας έβαλε ένα σωρό λογισμούς, ώστε καθόλου να μην ωφεληθούμε.

Αν, αλήθεια, ο Θεός σου ζητήσει λόγο για την αδιαφορία ή και την ασέβεια που δείχνεις στις λατρευτικές συνάξεις, τι θα κάνεις; Να, την ώρα που Αυτός σου μιλάει, εσύ, αντί να προσεύχεσαι, έχεις πιάσει κουβέντα με τον διπλανό σου για πράγματα ανώφελα. Και όλα τ' άλλα αμαρτήματά μας αν παραβλέψει ο Θεός, τούτο φτάνει για να στερηθούμε τη σωτηρία.

Μην το θεωρείς μικρό παράπτωμα. **Για να καταλάβεις τη βαρύτητά του,** σκέψου τι γίνεται στην ανάλογη περίπτωση των ανθρώπων. Ας υποθέσουμε ότι συζητάς μ' ένα επίσημο πρόσωπο ή μ' έναν εγκάρδιο φίλο σου. Και ενώ εκείνος σου μιλάει, εσύ γυρίζεις αδιάφορα το κεφάλι σου και αρχίζεις να κουβεντιάζεις με κάποιον άλλο. Δεν θα προσβληθεί ο συνομιλητής σου απ' αυτή την απρέπειά σου; Δεν θα θυμώσει; Δεν θα σου ζητήσει το λόγο;

Αλίμονο! Βρίσκεσαι στη θεία Λειτουργία, **κι ενώ το βασιλικό τραπέζι είναι ετοιμασμένο**, ενώ ο Αμνός του Θεού θυσιάζεται για χάρη σου, ενώ ο ιερέας αγωνίζεται για τη σωτηρία σου, εσύ αδιαφορείς. Την ώρα που τα εξαπτέρυγα Σεραφείμ σκεπάζουν τα πρόσωπά τους από δέος και όλες οι ουράνιες δυνάμεις μαζί με τον ιερέα παρακαλούν το Θεό για σένα, τη στιγμή που κατεβαίνει από τον ουρανό η φωτιά του Αγίου Πνεύματος και το αίμα τού Χριστού χύνεται από την άχραντη πλευρά Του μέσα στο άγιο Ποτήριο, τη στιγμή αυτή η συνείδησή σου, άραγε, δεν σε ελέγχει για την απροσεξία σου;

Σκέψου, **άνθρωπέ μου, μπροστά σε Ποιον στέκεσαι την ώρα της φρικτής μυσταγωγίας** και μαζί με ποιους –με τα Χερουβείμ, με τα Σεραφείμ, με όλες τις ουράνιες δυνάμεις. Αναλογίσου μαζί με ποιους ψάλλεις και προσεύχεσαι. Είναι αρκετό για να συνέλθεις, όταν θυμηθείς ότι, ενώ έχεις υλικό σώμα, αξιώνεσαι να υμνείς τον Κύριο της κτίσεως μαζί με τους ασώματους αγγέλους.

Μη συμμετέχεις, λοιπόν, στην ιερή εκείνη υμνωδία με αδιαφορία. Μην έχεις στο νου σου βιοτικές σκέψεις. Διώξε κάθε γήινο λογισμό και ανέβα νοερά στον ουρανό, κοντά στο θρόνο του Θεού. Πέταξε εκεί μαζί με τα Σεραφείμ, φτερούγισε μαζί τους, ψάλε τον τρισάγιο ύμνο στην Παναγία Τριάδα.

Από το βιβλίο: Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, τόμος Γ', Ι. Μ. Παρακλήτου, σελ. 186, 188.